

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) heeft in de zitting van haar verenigde afdelingen van 28 september 2000, een klacht onderzocht, ingediend door een ambtenaar van uw departement, wegens het feit dat de taalwetten werden overtreden bij een tuchtprocedure.

Meer bepaald wordt klacht neergelegd tegen:

1. het definitieve voorstel van tuchtstraf van 4 juni 1999 door de Heer [...], Directeur-Generaal, aan de heer [...], eerstaanwezend inspecteur dienstchef bij de Administratie der Directe Belastingen, Sainctelettesquare, 13 te 1000 Brussel.
2. De beslissing van 13 april 1999 van het College van Dienstcheefs van de Administratie der Directe Belastingen.

*

* *

De feiten.

Op 27 januari 1999 wordt door de Gewestelijke Directeur een voorlopig voorstel tot tuchtstraf betekend aan de klager, de heer [...].

In zijn vergadering van 13 april 1999 onderzocht het College van Dienstcheefs de zaak en stelt als tuchtstraf een terugzetting in graad voor.

De klager gaat tegen dit voorstel op 15 juli 1999 in beroep bij de Raad van Beroep.

2.

Op de zitting van de Raad van Beroep van 5 juni 2000 wijst de klager erop dat de taalwetgeving, gelet op de samenstelling van het College van Dienstcheefs, wordt overtreden en dat er derhalve een procedurefout is. Mondeling zou hem zijn medegedeeld dat daarmee geen rekening wordt gehouden. Het definitieve voorstel van de Raad van Beroep is evenwel op dit ogenblik nog niet bekend.

*

* *

Over het eerste deel van de klacht.

De heer [...], Directeur-generaal heeft, als voorzitter van het College van Dienstcheefs, het definitieve voorstel van tuchtstraf, het bulletin tot kennisgeving, ondertekend.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht stelt vast dat de heer [...] eentalig Franstalig is. De Heer [...], Nederlandstalige, is tweetalig adjunct van de heer [...].

De Raad van State stelt in zijn arresten nrs. 12.526 en 12.527 van 13 juli 1967, en nr. 27.428 van 16 januari 1987: "De uit de artikelen 39, § 1 en 17, § 1, van de bij K.B. van 18 juli 1966

gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (S.W.T.) volgende verplichting om een ambtenarenzaak als een zaak van intern bestuur zonder vertaler volledig in de taal van de ambtenaar af te handelen, brengt mede dat in disciplinaire zaken alle verrichtingen- meer bepaald het verhoor van de ambtenaar en het horen van zijn verdediging- moeten gebeuren in de taal van die ambtenaar, waarbij die ambtenaar niet alleen het recht heeft zijn eigen taal te spreken, maar ook om, zonder vertaler te worden begrepen en te worden toegesproken, wat van degene die hem ondervraagt of hoort een objectief vast te stellen reële kennis van de taal van de ambtenaar onderstelt, bij ontstentenis waarvan een taaladjunct dient op te treden.”

In tuchtzaken onderstelt dit niet alleen dat alle stukken in de taal van de ambtenaar moeten worden opgemaakt maar dat ook de meerdere die de straf uitspreekt persoonlijk van alle stukken, gesteld in de taal van de ambtenaar, eventueel van mondelinge verklaringen, kennis moet kunnen nemen. Die meerdere moet derhalve een reële, wettig vastgestelde kennis bezitten van de taal van de ambtenaar (R.v.State, arrest nr. 17.146 van 9 september 1975).

Deze rechtspraak wordt bevestigd in het arrest van de Raad van State nr. 71.694 van 9 februari 1998 dat stelt:

“Dat de betrokken ambtenaar in zijn eigen taal moet worden ondervraagd en gehoord en dat de hiërarchische meerdere die de tuchtstraf uitspreekt of voorstelt, **persoonlijk** van de stukken **gesteld in de taal** van de ambtenaar of **van de in die taal gedane mondelinge verklaringen** moet kunnen kennis nemen, wat van die meerdere een reële, wettig vastgestelde kennis van de taal van de ambtenaar vereist”.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht stelt vast dat het definitieve voorstel van tuchtstraf (Bulletin tot kennisgeving) aan de heer [...], een Nederlandstalig ambtenaar, ondertekend werd door de heer [...], Directeur-generaal, die eentalig Franstalig is.

Zij is van oordeel dat dit aspect van de klacht ontvankelijk is en gegrond.

3.

Over het tweede deel van de klacht.

Het College van Dienstchefs dat op 13 april 1999 het voorlopig voorstel tot tuchtstraf onderzocht, werd voorgezeten door de heer [...]. Ook de heer [...], tweetalig adjunct, woonde de vergadering bij.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht stelt echter vast dat de minuut van de bedoelde vergadering van 13 april 1999 vermeldt dat de heer [...], tweetalig adjunct, niet heeft deelgenomen aan de beraadslaging in deze zaak en dat nergens uit het verslag blijkt dat de heer [...] door een wettelijk tweetalige zou zijn vervangen.

Zij stelt ook vast dat het verslag van de vergadering van het College van Dienstchefs nergens melding maakt van vertaling van de geschreven stukken of verklaringen van de gehoorde ambtenaar en dat er zelfs geen samenvattende vertaling bestaat van de essentiële elementen van het dossier, die de anderstalige leden van het College de mogelijkheid moest bieden om

met kennis van zaken een oordeel te vormen over de aan de ambtenaar ten laste gelegde feiten.

Nochtans stelt de Raad van State in zijn arrest nr. 18.258 van 4 mei 1977 "dat ieder persoon die een wettelijk tweetalig collectief orgaan toespreekt, niet alleen het recht heeft dat te doen in de landstaal die zijn voorkeur heeft, maar bovendien ook het recht heeft om begrepen te worden door alle leden van dat collectief orgaan, ook door degenen die de taal welke hij gebruikt niet begrijpen. Daarom moeten eentalige verklaringen van een geadmistreerde voor een dergelijk tweetalig collectief orgaan door tolken worden vertaald, teneinde die verklaringen voor de leden van beide taalgroepen begrijpbaar te maken, voorwaarde om een beslissing van dat collectief orgaan wettig aan dat orgaan te kunnen toerekenen als zijnde genomen met de vereiste kennis van zaken, zowel wat de grondslag als het dispositief van de beslissing aangaat. Dit geldt ook voor de bescheiden die als informatie of als overtuigingsstukken ter beschikking van de leden van het tweetalig collectief orgaan worden gesteld, zodat die bescheiden in vertaling moeten voorhanden zijn."

Ofschoon het niet formeel is voorgeschreven, vormt het derhalve geen inbreuk op de wet dat, wanneer een orgaan tweetalig is samengesteld, alle stukken van het dossier, de oproeping, de agenda, de notulen van de vergadering, alsook de zittingen zelf, vertaald worden (cfr. V.C.T., advies nr. 26.112 van 20 oktober 1994; R.v.St., arrest nr. 18.258 van 4 mei 1977).

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht stelt vast dat het College van Dienstcheefs, met eenparigheid van stemmen (dit wil zeggen alle Nederlandstalige en Franstalige leden), beslist heeft dat als tuchtstraf een terugzetting in graad aan de klager moest worden opgelegd.

4.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht is van oordeel dat de betwiste tuchtprocedure gevoerd werd met miskenning van de artikelen 39, § 1 en 17, § 1, van de bij K.B. van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken en derhalve nietig is krachtens artikel 58, eerste lid, van diezelfde wetten.